

PRECS I PREGUNTES

S'ha acabat la por?

El món —o, millor dit, el nostre món occidental— viu immers en una espiral de por que, de cop, comença a ser una sensació compartida pel comú de les societats opulentes dels Estats Units, Europa i el Japó. Cada atemptat, passi on passi, és percebut com un advertiment que multiplica l'eficàcia de l'amenaça gràcies als mitjans de comunicació.

Curiosament, només hi ha una societat que es cregui relativament al marge de la llista d'objectius d'aquestes bombes dels fanàtics antioccidentals: Espanya. La paradoxa és que això és una conseqüència indirecta de l'atemptat de Madrid que, per la seva mateixa brutalitat, va provocar una reacció catàrtica i electoral que ha acabat deixant els espanyols sumits en una mena de relax postraumàtic del qual no tenen cap intenció de despertar. D'alguna manera, la major part de la societat espanyola pensa que els morts van ser culpa d'Aznar i la seva política internacional i, com se sol dir, mort el gos s'ha acabat la ràbia. Al final, els llaços negres als cotxes i els balcons van durar un sospir i, malgrat els dos-cents morts, Madrid no ha arribat a ser una ciutat traumatitzada.

Però la cadena d'efectes d'aquelles bombes encara és més llarga. Tant és així que la immunitat en què creuen viure els madrilenys arriba també al seu terrorisme *tradicional* i, d'alguna manera, ha anat minvant la por als cotxes-bomba d'ETA, una organització que, per cert, ha entrat definitivament en la marginalitat política.

Això no deixa de ser un miratge i els riscos continuen vigents. Es feina del Govern socialista no sols arreglar els problemes, sinó, també, advertir que hi són.

Salvador Cot

La crònica

Flames a Elx i ridícul a Estrasburg

Dimarts, 14 de setembre

Apartheid lingüístic a Fraga. Una parella de fragatins duen el seu fill de cinc mesos i mig al servei d'urgències de l'ambulatori de la ciutat. El personal mèdic que els atén els exigeix que parlin en castellà, ells ho fan en català més a poc a poc, però no hi ha manera, els fan fora i han de recórrer al servei d'urgències de Lleida. Dies després, en conèixer-se el cas, les entitats civico-culturals de la Franja donen suport a la parella i reclamen al Govern d'Aragó que acceleri la llei de llengües per fer el català cooficial a les comarques de la Franja. Per la seva banda, el Govern d'Aragó assegura que iniciarà una investigació sobre els fets. Episodis com aquest donen fe que la discriminació dels catalanoparlants continua ben viva a l'estat espanyol. De moment, això és el que hi ha. El famós tarannà que ens havia de salvar de tots els mals encara està per veure si té cap intenció de fixar-se en aquesta altra mena d'apartheid.

Memòria de la Fiscalia. Es fa pública la memòria anual de la Fiscalia en la qual s'evidencia la tendència a la baixa dels delictes denunciats al conjunt del Països Catalans. En tots els territoris del país, excepte a les comarques de Castelló i a les Illes, el nombre de diligències prèvies iniciades ha baixat sensiblement. En el cas de València, el descens ha estat d'un 22,53%.

Amb tot, els delictes de lesions i, sobretot, els de violència domèstica, han augmentat de manera alarmant, en més d'un 20% al conjunt del Països Catalans.

Dimecres, 15 de setembre

Ridícul europeu. En ple debat a l'Eurocambra sobre el tractat constitucional europeu, el president del Parlament europeu, Josep Borrell, escolta amb atenció els diversos diputats que van parlant. Quan és el torn del representant d'ERC, Bernat Joan, s'aixeca i deixa el

lloc al vicepresident de la Cambra, el portuguès António Costa, a qui no només deixa el càrrec sinó també la consigna d'aturar el republicà en la seva suposada intervenció en català. Però Joan comença el seu discurs en alemany (lamentant que no pugui parlar en català). És igual, Costa ja té el xip posat d'aturar Joan i li diu que no pot continuar amb una llengua que no és oficial. L'estupefacció no només es veu a la cara de Joan, sinó dels eurodiputats germanòfons, que després de la sorpresa passen a la riallada pel ridícul del portuguès. Aquest ha de reconèixer que s'ha confós perquè no sap alemany. Joan va reprendre el discurs i el va acabar tot en alemany, amb una satisfacció interior pel golàs en pròpia porta que s'acabava de fer la presidència europea, per partida doble, al porter suplent, Costa, i al titular, Borrell. Aquest, sens dubte, estava convençut que aquesta vegada no seria un altre català qui renyaria l'independentista, sinó un portuguès. I això que un dia abans, en el discurs d'investidura, Borrell ja va deixar clar que no deixaria parlar català a l'Eurocambra. Pobre Joan, que no només no li deixen parlar català, sinó tampoc alemany. L'episodi també va deixar clar que els qui defensen el català saben moltes més llengües dels qui s'entesten a fer una Europa amb llengües de primera i de segona.

Organització agrària pro-UM. En el camp mallorquí existia fins ara la Unió de Pagesos, que és un sindicat proper al PSM, i la patronal ASAJA, directament relacionada amb el PP. A partir d'ara la minúscula pagesia mallorquina (uns 1.700 professionals, tot plegat) tindrà la tercera organització: Unió de Fora Vila, estretament lligada a UM. Al mateix temps que la nova entitat agrarista es presentava, el PSM denunciava que el Consell de Mallorca (en mans d'Unió Mallorquina i el PP) havia retirat ajudes a la Unió de Pagesos. La guerra política

ALL I PEBRE

Dalt, la policia va haver d'intervindre amb contundència després dels aldarulls de dijous a Elx (Baix Vinalopó). A l'esquerra, l'eurodiputat d'ERC al Parlament europeu, Bernat Joan i Marr, que no només no pot parlar en català a Estrasburg. Dimecres passat tampoc no ho va poder fer en alemany.

illena arriba a tots els racons, per petits que aquests siguin.

Dijous, 16 de setembre

Nou hospital a Mallorca. La pròxima construcció del tercer gran hospital públic a la rodalia de Palma ha provocat la indignació veïnal (a la zona del Secar de la Real), perquè se sospita que al darrere hi ha interessos urbanístics. Fins i tot una tradicional romeria (a final d'agost) a la qual participà la batlessa de la ciutat, Catalina Cirer, es convertí en escenari d'insults, tensió i alguns cops entre els veïnats que protestaven i la legió policíaca que protegia la comitiva oficial.

La lluita dels afectats, emperò, sembla arribar al final: l'Ajuntament de Palma i la Conselleria de Sanitat ja han presentat el projecte tancat que, segons sembla, en breu termini començarà a executar-se.

Elx, en flames. Vora mig miler de persones relacionades amb la indústria del calcer d'Elx (Baix Vinalopó) han protagonitzat una sèrie d'incidents al polígon industrial de Carrús (Elx) per protestar pel que consideren competència deslleial dels industrials xinesos afincats a la zona, ja que, segons els manifestants, els empresaris asiàtics no se sotmeten als controls de l'administració i produeixen a uns costos inassumibles per la indústria local. Els aldarulls van acabar amb el llançament d'objectes i la crema de diversos contenidors, tot amarat amb greus insults de tipus xenòfob.

La concentració responia a la convocatòria feta anònimament mitjançant l'enganxada de cartells als carrers de la població, en els quals es convidava els assistents a la concentració a fer palesa la seva protesta i a "bolcar i cremar els contenidors de sabates asiàtiques que entren a la nostra ciutat".

Els 'experts'

Ens havien promès que ara sí que havien canviat les coses. Ens havien assegurat que ara sí que ens entendriem. Ens havien jurat que aquests eren diferents. Però cada dia que passa, la realitat és més evident. El decorat s'enfonsa i emergeix la cara de sempre, la de l'Espanya excloent, monocultural i monolingüe. Abans amb bigoti posthitleria, ara amb somriure del Jòker de Batman. Però Espanya sempre serà la mateixa

Proposar que la Unió Europea reconegui el català i el valencià com a llengües diferents no és una badada d'un funcionari. Si ho fos, haurien demanat perdó i haurien rectificat immediatament. No ho han fet. Ara han creat una comissió d'"experts" per mirar de buscar-hi una "solució". No els recorda alguna cosa aquesta proposta? És el mètode seguit en cas dels Papers de Salamanca: fem una comissió d'"experts" per podrir el problema i eternitzar una solució que mai no arriba.

La unitat del català, la reconeixen organismes tan poc pancatalanistes com la Real Academia de la Lengua Española i el Tribunal Constitucional. Els experts ja s'han pronunciat, la decisió ja la poden prendre. És estrictament política, i està en mans del dialogant Zapatero. De moment, el Govern del PSOE l'únic que ha aconseguit és reobrir el conflicte lingüístic i ressuscitar de la caverna tots els fari-seus del PP que s'omplen la boca defensant el valencià mentre que l'únic que desitgen és la seva desaparició com a llengua, tal com demostren des de les institucions on governen. Els únics que defensen la segregació del català i el valencià són els que usen sempre l'espanyol. Els seus botxins.

Pere Martí